

สุขภาพจิตและการพยาบาลจิตเวช

ข้อสอบ OSCE

Station 1 ทักษะการประเมินอาการทางจิตของผู้ป่วยที่มีหูแว่ว

ทักษะที่ต้องการประเมิน Technical skill และ Communication Skill

เวลาในการปฏิบัติ 5 นาที คะแนนเต็ม 100 คะแนน เกณฑ์ผ่าน 70 คะแนน

วัตถุประสงค์

ผู้สอบสามารถประเมินอาการทางจิตของผู้ป่วยที่มีหูแว่ว

โจทย์

ผู้ป่วยชายไทย อายุ 56 ปี รูปร่างผอมสูง แต่งกายสะอาด

คำสั่ง

จงแสดงวิธีการประเมินอาการทางจิตของผู้ป่วยที่มีหูแว่ว

วัสดุอุปกรณ์ที่ใช้

1. Standardized Patient
2. ห้องซักประวัติ ประกอบด้วย
 - เก้าอี้ 2 ตัว
 - โต๊ะ 1 ตัว

Standardized Patient

Demographic form

ผู้ป่วยชายไทย อายุ 56 ปี รูปร่างผอมสูง แต่งกายสะอาด ใส่ชุดขาวนุ่งขาวห่มขาว

อาการสำคัญ (Chief Complaint : CC) 1 วัน ก่อนมา หูแว่ว ได้ยินเสียงคนขู่ฆ่า ระวัง
กลัวคนมาทำร้ายพี่สาวนำส่ง มา รพ.จิตเวช

ประวัติการเจ็บป่วยปัจจุบัน (Present Illness : PI)

- 2 ปีก่อน เริ่มอาละวาดทำลายข้าวของ แต่ไม่ทำร้ายตัวเองหรือผู้อื่น
- 1 ปีก่อน อาละวาด ไม่นอน ถู่มิดไว้กับตัวเอง หงุดหงิดเป็นช่วง ๆ
- 1 เดือนก่อน พูดเพ้อเจ้อ หัวเราะคนเดียว หวาดระแวงกลัวคนมาฆ่า

1 สัปดาห์ก่อน ขาดยา ไม่นอน พุดเพื่อเจอ หวาดระแวง กลัวคนมาทำร้าย
 1 วัน ก่อนมา หูแว่ว ได้ยินเสียงคนขู่ฆ่า ระแวงกลัวคนมาทำร้าย
 ที่สวณนำมาส่งรพ.จิตเวช

ประวัติการเจ็บป่วยในอดีต (Past History) : ผู้ป่วยเคยมาได้รับการรักษาครั้งแรกเมื่อประมาณ 2 ปีก่อน อาการไม่ทราบแน่ชัด แต่ผู้ป่วยบอกว่ามีอาการเครียด ปวดตามร่างกายไม่ยอมรับประทานอาหาร ควบคุมอารมณ์ไม่ได้ หงุดหงิด ทำร้ายร่างกายมารดา มารดาจึงพามาได้รับการรักษา โดยพักรักษาตัวที่ รพ.จิตเวชฯ นาน 16-17 วัน เมื่ออาการดีขึ้นจึงกลับไปรับยาต่อที่โรงพยาบาลชุมชน ยอมรับอาการเจ็บป่วยของตนเอง ขาดยาเป็นบางครั้ง

การวินิจฉัยโรค (Diagnosis) : Paranoid Schizophrenia (โรคจิตเภทชนิดหวาดระแวง)

Training material worksheet สำหรับผู้ป่วยจำลอง

แนวคำถาม	แนวคำตอบ	ลักษณะท่าทาง
เนื้อหาความคิด (40 คะแนน)		
1. ประเมินด้วยคำถาม “ตอนนี้ได้ยินเสียงที่คนอื่นไม่ได้ยินหรือไม่”	ได้ยิน	ปิดหูทั้งสองข้าง มองไปรอบๆห้อง ขณะตอบคำถาม
2. ประเมินด้วยคำถาม “เสียงที่ได้ยินนั้นบอกให้ทำอะไร”	เป็นเสียงผู้หญิงมาขู่ฆ่า บังคับให้กินยาพิษที่อยู่ในอาหาร หรือคำถามอื่นในลักษณะเดียวกัน	ชี้นิ้วลงที่โต๊ะ เหมือนชี้จานอาหารที่มียาพิษ
3. ประเมินด้วยคำถาม “เสียงหูแว่วที่เกิดขึ้นนั้น เกิดขึ้นเวลาใด”	ตอนเย็นและช่วงก่อนนอน	ปิดหูทั้งสองข้าง มองไปรอบๆห้อง ขณะตอบคำถาม
4. ประเมินด้วยคำถาม “เสียงหูแว่วเกิดขึ้นบ่อยเมื่อมีสิ่งใดมากระตุ้น”	เครียด และเวลาที่ต้องอยู่คนเดียวหรือคำถามอื่นในลักษณะเดียวกัน	ทำหน้าตาซึมเศร้า เหมือนจะร้องไห้

แนวคำถาม	แนวคำตอบ	ลักษณะท่าทาง
ความรู้สึก 20 คะแนน		
ประเมินด้วยคำถาม “คุณรู้สึกต่อเสียงที่ได้ยินนั้นอย่างไร”	กลัว นอนไม่หลับ	ทำหน้าตาซึมเศร้า เหมือนจะร้องไห้
พฤติกรรม 20 คะแนน		
1.ประเมินด้วยคำถาม “คุณทำตามเสียงนั้นหรือไม่”	ไม่ทำตาม ไม่ยอมกินข้าว เพราะกลัวมียาพิษในอาหาร	พูดด้วยเสียงแข็ง พร้อมกับชี้นิ้วลงที่โต๊ะ เหมือนชี้จานอาหาร ที่มียาพิษ
2.ประเมินด้วยคำถาม “คุณจัดการเสียงที่ได้ยินนั้นอย่างไร”	ไม่กล้าทำอะไร ต้องเก็บไว้ ไม่บอกใคร	ส่ายหัว ทำหน้าตาซึมเศร้า เหมือนจะร้องไห้
การจัดสภาพแวดล้อมให้ปลอดภัยทั้งพยาบาลและผู้ป่วย (20 คะแนน)		
1. ระยะห่างมากกว่า 1 ช่วงแขน /ตั้งฉาก 90 องศา	-	ตอนแรกจัดเก้าอี้ติดกันและให้ผู้ป่วนั่งเก้าอี้ที่อยู่ติดประตู
2. จัดที่นั่งให้พยาบาลนั่งอยู่ติดประตู (ห้ามปิดประตู)	-	เมื่อพยาบาลเชิญคนไข้ไปนั่งในฝั่งตรงข้าม ให้ปฏิบัติตาม

แบบฟอร์มการให้คะแนน

รายการประเมิน	ปฏิบัติ		ไม่ปฏิบัติ	MPL
	สมบูรณ์	ไม่สมบูรณ์		
เนื้อหาความคิด (40 คะแนน)				
1. ประเมินด้วยคำถาม “ตอนนี้ได้ยินเสียงที่คนอื่นไม่ได้ยินหรือไม่”	10	7	0	7
2. ประเมินด้วยคำถาม “เสียงที่ได้ยินนั้นบอกให้ทำอะไร”	10	7	0	7
3. ประเมินด้วยคำถาม “เสียงหูแว่วที่เกิดขึ้นนั้นเกิดขึ้นเวลาใด”	10	7	0	7
4. ประเมินด้วยคำถาม “เสียงหูแว่วเกิดขึ้นบ่อยเมื่อมีสิ่งใดมากระตุ้น”	10	7	0	7
ความรู้สึก (20 คะแนน)				
ประเมินด้วยคำถาม “คุณรู้สึกต่อเสียงที่ได้ยินนั้นอย่างไร”	20	14	0	14
พฤติกรรม (20 คะแนน)				
1.ประเมินด้วยคำถาม “คุณทำตามเสียงนั้นหรือไม่”	10	7	0	7
2.ประเมินด้วยคำถาม “คุณจัดการเสียงที่ได้ยินนั้นอย่างไร”	10	7	0	7
การจัดสภาพแวดล้อมให้ปลอดภัยทั้งพยาบาลและผู้ป่วย (20 คะแนน)				
1.ระยะห่างมากกว่า 1 ช่วงแขน /ตั้งฉาก 90 องศา	10	7	0	7
2.จัดที่นั่งให้พยาบาลนั่งอยู่ติดประตู (ห้ามปิดประตู)	10	7	0	7
รวมคะแนน	100			70

การคิดเกณฑ์ผ่านขั้นต่ำ (MPL)

รายการประเมิน	ปฏิบัติ		ไม่ปฏิบัติ
	สมบูรณ์	ไม่สมบูรณ์	
เนื้อหาความคิด (40 คะแนน)			
1. ประเมินด้วยคำถาม “ตอนนี้คุณได้ยินเสียงที่คนอื่นไม่ได้ยิน”	10 ใช้คำพูดเหมาะสม	7 ประเมินด้วยคำถาม แต่ใช้คำถามซ้ำนำ เช่น คุณอื่นได้ยินเสียงคนด่าคุณ หรือคะ หรือคำถามอื่น	0
2. ประเมินด้วยคำถาม “เสียงที่ได้ยินนั้น บอกให้ทำอะไร”	10 ใช้คำพูดเหมาะสม	7 ประเมินด้วยคำถาม แต่ใช้คำถามซ้ำนำ เช่น คุณทำตามเสียงที่บอกให้ทำหรือคะ	0
3. ประเมินด้วยคำถาม “เสียงหูแว่วที่เกิดขึ้นนั้น เกิดขึ้นเวลาใด”	10 ใช้คำพูดเหมาะสม	7 ประเมินด้วยคำถาม แต่ใช้คำถามซ้ำนำ เช่น คุณได้ยินเสียงในตอนกลางคืน หรือคะ	0
4. ประเมินด้วยคำถาม “เสียงหูแว่วเกิดขึ้นบ่อยเมื่อมีสิ่งใดมากระตุ้น”	10 ใช้คำพูดเหมาะสม	7 ประเมินด้วยคำถาม แต่ใช้คำถามซ้ำนำ เช่น คุณจะได้ยินเสียงหูแว่วตอนอยู่คนเดียวหรือคะ	0
ความรู้สึก (20 คะแนน)			
ประเมินด้วยคำถาม “คุณรู้สึกต่อเสียงที่ได้ยินนั้นอย่างไร”	20 ใช้คำพูดเหมาะสม	14 ประเมินด้วยคำถาม แต่ใช้คำถามซ้ำนำ เช่น คุณรู้สึกกลัวเมื่อได้ยินเสียง หรือคะ	0

รายการประเมิน	ปฏิบัติ		ไม่ปฏิบัติ
	สมบูรณ์	สมบูรณ์	
พฤติกรรม (20 คะแนน)			
1. ประเมินด้วยคำถาม “คุณทำตามเสียงนั้นหรือไม่”	10 ใช้คำพูดเหมาะสม	7 ประเมินด้วยคำถาม แต่ใช้คำถามซ้ำ เช่น คุณต่อต้านเสียงนั้นไหม	0
2. ประเมินด้วยคำถาม “คุณจัดการเสียงที่ได้ยินนั้นอย่างไร”	10 ใช้คำพูดเหมาะสม	7 ประเมินด้วยคำถาม แต่ใช้คำถามซ้ำ เช่น คุณทำร้ายคนที่มาพูดกับคุณหรือไม่	0
การจัดสภาพแวดล้อมให้ปลอดภัยทั้งพยาบาลและผู้ป่วย (20 คะแนน)			
1. ระยะห่างมากกว่า 1 ช่วงแขน / ตั้งฉาก 90 องศา	10 ปฏิบัติถูกต้อง	7 จัดที่นั่งของพยาบาลและผู้ป่วยห่างจากผู้ป่วย ใกล้หรือห่างกันมากเกินไปหรือไม่อยู่ในแนว 90 องศา	0
2. จัดที่นั่งให้พยาบาลนั่งอยู่ติดประตู (ห้ามปิดประตู)	10 ปฏิบัติถูกต้อง	7 จัดที่นั่งให้พยาบาลนั่งอยู่ในตำแหน่งอื่นที่ไม่ติดประตู	0
เกณฑ์ผ่านMPL	70 คะแนน		

ข้อสอบ OSCE

Station 2 ทักษะการสนทนาเพื่อการบำบัด

ทักษะที่ต้องการประเมิน Technical skill และ Communication Skill

เวลาในการปฏิบัติ 5 นาที คะแนนเต็ม 100 คะแนน เกณฑ์ผ่าน 70 คะแนน

วัตถุประสงค์

ผู้สอบมีทักษะในการสนทนาเพื่อการบำบัดผู้ป่วยจิตเวชได้ถูกต้อง

โจทย์

ผู้ป่วยหญิงจิตเวช อายุ 35 ปี มาโรงพยาบาลด้วยอาการทำร้ายตนเอง สิ้นหน้าเศร้า แยกตัว ไม่สนใจดูแลตนเองมา 3 วัน ท่านได้รับมอบหมายให้ดูแลผู้ป่วยรายนี้ หลังจากศึกษาประวัติของผู้ป่วย พยาบาลจึงได้เข้าไปสนทนากับผู้ป่วยรายนี้

คำสั่ง

จงแสดงวิธีการสนทนาเพื่อการบำบัดผู้ป่วยรายนี้

วัสดุอุปกรณ์ที่ใช้

1. Standardized Patient
2. ห้องซักประวัติ ประกอบด้วย
 - เก้าอี้ 2 ตัว
 - โต๊ะ 1 ตัว

Standardized Patient

Demographic form

ผู้ป่วยหญิงไทย วัยกลางคน นิ่งที่เก้าอี้สิ้นหน้าเศร้า เสื้อผ้ามีรอยสกปรก

Training material worksheet สำหรับการสนทนา

แนวคำพูดของพยาบาล	แนวคำพูดของผู้ป่วยจำลอง	ลักษณะท่าทางผู้ป่วยจำลอง
การนำเข้าสู่การสนทนา The Introductory phase หรือ Initiating phase		
1. แนะนำตัวให้รู้จักซึ่งกันและกัน สร้างความคุ้นเคย สวัสดีค่ะ ดิฉันนางสาว..... นักศึกษาชั้นปีที่..... วิทยาลัยพยาบาล.....	นั่งเงียบ	มองหน้าพยาบาล
2. บอกวัตถุประสงค์ของการสร้างสัมพันธ์ภาพ “วันนี้ดิฉันจะมาคุยกับคุณ เพื่อคุณมีอะไรจะให้ดิฉันช่วยเหลือก็บอกนะคะ”	นั่งเงียบ	มองออกไปนอกหน้าต่าง
3. ระบุระยะเวลาการสนทนา “เราจะใช้เวลาคุยกันสัก 30 นาที”	นั่งเงียบ	พยักหน้า
4. สังเกตท่าทีผู้รับบริการและบอกให้นั่งในท่าที่สบาย ผ่อนคลาย	นั่งเงียบ	นั่งตัวตรง เกร็ง บิดมือไปมา ท่าที่
การสนทนาเพื่อการบำบัด (60 คะแนน)		
5. Offering self “ดิฉันสังเกตเห็นสีหน้าคุณไม่ค่อยสบายใจ มีอะไรจะให้ดิฉันช่วยเหลือดิฉันยินดีนะคะ” ด้วยท่าทีสุภาพ	นั่งเงียบ	มองหน้าพยาบาล
6. Sharing observation “คุณมีสีหน้าเศร้าขณะที่พูดถึงสามีของคุณ”	ดิฉันต้องอยู่บ้านคนเดียว สามีเขาไปอยู่ที่อื่น	สีหน้าเศร้า ก้มลงมอง พื้นไม่สบตาพยาบาล

แนวคำพูดของพยาบาล	แนวคำพูดของผู้ป่วยจำลอง	ลักษณะท่าทางผู้ป่วยจำลอง
7. Using broad opening statement “คุณพอจะเล่าให้ดิฉันฟังได้ไหมว่าเกิดขึ้นอะไรขึ้นระหว่างคุณกับสามีของคุณบ้าง”	ฉันไม่เข้าใจว่า ทำไมสามีจึงไม่เข้าใจถึงความหวังดีของฉันที่มีต่อเขา	นั่งก้มหน้า สีหน้าเศร้า น้ำเสียงเบา ขณะพูดไม่สบตา
8. Giving general lead “แล้วคุณคิดจะทำอย่างไรต่อไป”	เขาคงทิ้งดิฉันแล้วแน่ๆ	สบตาขณะพูด สีหน้าเศร้า น้ำเสียงสั่นเครือ
9. Acknowledge the patient's feeling “คุณรู้สึกว่าคุณกำลังโกรธสามี”	ฉันเจ็บใจเขามาก ทำไมเขาต้องทำกับฉันแบบนี้ ฉันอายคนอื่นเขามาก”	สบตาขณะพูด สีหน้าเศร้า น้ำเสียงสั่นเครือ
10. Reflecting “คุณรู้สึกว่าคนในบ้านไม่มีใครสนใจคุณเลย”	เมื่อสามีไม่อยู่บ้าน ฉันรู้สึกเหมือนอยู่คนเดียวในบ้าน ทั้งที่ในบ้านก็มีญาติๆอยู่”	มองออกไปนอกหน้าต่าง ไม่สบตาพยาบาล
11. Reflecting feeling “คุณคงรู้สึกกังวล ไม่แน่ใจว่าจะกลับไปอยู่บ้านเดิมได้หรือไม่”	“กลับไปบ้านครั้งนี้ จะอยู่ได้หรือเปล่านั้นก็ไม่รู้”	มองสบตาพยาบาล สีหน้าเศร้า

แบบฟอร์มการให้คะแนน

รายการประเมิน	ปฏิบัติ		ไม่ปฏิบัติ	MPL
	สมบูรณ์	ไม่สมบูรณ์		
การนำเข้าสู่การสนทนา (20 คะแนน)				
1. แนะนำตัวให้รู้จักซึ่งกันและกัน สร้างความคุ้นเคย	5	3	0	3
2. บอกวัตถุประสงค์ของการสร้างสัมพันธภาพ	5	3	0	3
3. ระบุระยะเวลาการสนทนา	5	3	0	3
4. สังเกตท่าทีผู้รับบริการและบอกให้นั่งในท่าที่สบาย ผ่อนคลาย	5	3	0	3
การสนทนาเพื่อการบำบัด (60 คะแนน)				
5. ผู้ป่วยจำลอง ผู้ป่วยนั่งบนเก้าอี้ เหม่อมองออกไปนอกหน้าต่าง สีหน้าเศร้า ไม่สดชื่น ผู้สอบ “.....” Offering self ได้เหมาะสม	10	8	0	8
6. ผู้ป่วยจำลอง “ดิฉันต้องอยู่บ้านคนเดียว สามีเขาไปอยู่ที่อื่น” ผู้สอบ “.....” Sharing observation ได้เหมาะสม	10	8	0	8
7. ผู้ป่วยจำลอง “ฉันไม่เข้าใจว่า ทำไมสามีจึงไม่เข้าใจถึงความหวังดีของฉันที่มีต่อเขา” (นั่งก้มหน้า สีหน้าเศร้า น้ำเสียงเบา ขณะพูดไม่สบตา) ผู้สอบ “.....” Using broad opening statement ได้เหมาะสม	10	8	0	8

รายการประเมิน	ปฏิบัติ		ไม่ปฏิบัติ	MPL
	สมบูรณ์	สมบูรณ์		
8. ผู้ป่วยจำลอง “เขาคงทิ้งฉันแล้วแน่ๆ” (สับตาขณะพูด สีหน้าเศร้า น้ำเสียงสั่นเครือ) ผู้สอบ “.....” Giving general lead ได้เหมาะสม	10	7	0	7
9. ผู้ป่วยจำลอง “ฉันเจ็บใจเขามาก ทำไมเขา ต้องทำกับฉันแบบนี้ ฉันอายคนอื่นเขามาก” ผู้สอบ “.....” Acknowledge the patient’s feeling ได้เหมาะสม	10	7	0	7
10. ผู้ป่วยจำลอง “ฉันรู้สึกเหมือนอยู่คนเดียว ในบ้าน ทั้งที่มีคนในบ้าน มากมาย” ผู้สอบ “.....” Reflecting ได้เหมาะสม	10	7	0	7
11. ผู้ป่วยจำลอง “กลับไปบ้านครั้งนี้ จะอยู่ ได้หรือเปล่านั้นไม่รู้” ผู้สอบ “.....” Reflecting feeling ได้เหมาะสม	10	7	0	7
การจัดสภาพแวดล้อมให้ปลอดภัยทั้งพยาบาลและผู้ป่วย (10 คะแนน)				
1. ระยะห่างมากกว่า 1 ช่วงแขน / ตั้งฉาก 90 องศา	5	3	0	3
2. จัดที่นั่งให้พยาบาลนั่งอยู่ติดประตู (ห้ามปิดประตู)	5	3	0	3
รวมคะแนน	100			70

การคิดเกณฑ์ผ่านขั้นต่ำ (MPL)

รายการประเมิน	ปฏิบัติ		ไม่ปฏิบัติ
	สมบูรณ์	ไม่สมบูรณ์	
การนำเข้าสู่การสนทนา (20 คะแนน)			
1. แนะนำตัวให้รู้จักซึ่งกันและกัน สร้างความคุ้นเคย	5 ปฏิบัติ ถูกต้อง	3 ปฏิบัติอย่างใดอย่างหนึ่งหรือบางส่วน แต่ไม่ครบถ้วน สวัสดีค่ะ ดิฉันนางสาว..... นักศึกษาชั้นปีที่..... วิทยาลัยพยาบาล.....	0
2. บอกวัตถุประสงค์ของการสร้างสัมพันธ์ภาพ	5 ปฏิบัติ ถูกต้อง	3 ปฏิบัติแต่บอกเฉพาะว่าจะมาคุยด้วย หรือใช้คำพูดอื่น ซึ่งไม่ได้บอกถึงการมีวัตถุประสงค์เพื่อช่วยเหลือ	0
3. ระบุระยะเวลาการสนทนา	5 ปฏิบัติ ถูกต้อง	3 ปฏิบัติแต่บอกว่าเราจะใช้เวลาคุยกันสักครู่ โดยไม่ระบุเวลาที่แน่นอน	0
4. สังเกตท่าทีผู้รับบริการ และบอกให้นั่งในท่าที่สบาย ผ่อนคลาย	5 ปฏิบัติ ถูกต้อง	3 ดูท่าทีการนั่งของผู้ป่วย แต่ไม่ได้บอกให้ผู้ป่วยเปลี่ยนอิริยาบถให้อยู่ในท่าที่สบาย	0
การสนทนาเพื่อการบำบัด (60 คะแนน)			
1. ผู้ป่วยจำลอง ผู้ป่วยนั่งบนเก้าอี้ เหม่อมอง ออกไปนอกหน้าต่าง สีหน้าเศร้า ไม่สดชื่น ผู้สอบ “.....” Offering self ได้เหมาะสม	10 ใช้คำพูด เหมาะสม	8 ปฏิบัติแต่ใช้คำพูดไม่เหมาะสม เช่น จะให้ดิฉันช่วยอะไร	0

รายการประเมิน	ปฏิบัติ		ไม่ปฏิบัติ
	สมบูรณ์	ไม่สมบูรณ์	
2. ผู้ป่วยจำลอง “ฉันต้องอยู่บ้านคนเดียว สามีเขาไปอยู่ที่อื่น” ผู้สอบ “.....” Sharing observation ได้เหมาะสม	10 ใช้คำพูด เหมาะสม	8 ปฏิบัติแต่ใช้คำพูดไม่เหมาะสม เช่น ทำไมสามีคุณไปอยู่ที่อื่น / คุณอยู่คนเดียวไม่ได้หรือคะ	0
3. ผู้ป่วยจำลอง “ฉันไม่เข้าใจว่า ทำไมสามี จึงไม่เข้าใจถึงความหวังดีของฉันที่มีต่อเขา” (นั่งก้มหน้า สีหน้าเศร้า น้ำเสียงเบา ขณะพูด ไม่สบตา) ผู้สอบ “.....” Using broad opening statement ได้เหมาะสม	10 ใช้คำพูด เหมาะสม	8 ปฏิบัติแต่ใช้คำพูดไม่เหมาะสม เช่น “คุณกับสามีของคุณมีปัญหาอะไรกัน”	0
4. ผู้ป่วยจำลอง “เขาคงทิ้งฉันแล้วแน่ๆ” (สบตาขณะพูด สีหน้าเศร้า น้ำเสียงสั้นเครือ) ผู้สอบ “.....” Giving general lead ได้เหมาะสม	10 ใช้คำพูด เหมาะสม	7 ปฏิบัติแต่ใช้คำพูดไม่เหมาะสม เช่น “แล้วคุณสามารถอยู่คนเดียวโดยไม่มีสามี / แล้วคุณจะไปตามสามีกลับบ้าน หรือเปล่า”	0
5. ผู้ป่วยจำลอง “ฉันเจ็บใจเขามาก ทำไม เขา ต้องทำกับฉันแบบนี้ ฉันอายคนอื่นเขามาก” ผู้สอบ “.....” Acknowledge the patient’s feeling ได้เหมาะสม	10 ใช้คำพูด เหมาะสม	7 ปฏิบัติแต่ใช้คำพูดไม่เหมาะสม เช่น “คุณกำลังคิดว่าสามีของคุณเป็นคน ผิด”	0
6. ผู้ป่วยจำลอง “ฉันรู้สึกเหมือนอยู่คนเดียว ในบ้าน ทั้งที่มีคนในบ้าน มากมาย” ผู้สอบ “.....” Reflecting ได้เหมาะสม	10 ใช้คำพูด เหมาะสม	7 ปฏิบัติแต่ใช้คำพูดไม่เหมาะสม เช่น “แสดงว่าคนในบ้านไม่มีใครสนใจคุณ”	0

รายการประเมิน	ปฏิบัติ		ไม่ปฏิบัติ
	สมบูรณ์	สมบูรณ์	
7. ผู้ป่วยจำลอง “กลับไปบ้านครั้งนี้ จะอยู่ได้หรือเปล่าก็ไม่รู้” ผู้สอบ “.....” Reflecting felling ได้เหมาะสม	10 ใช้คำพูดเหมาะสม	7 ปฏิบัติแต่ใช้คำพูดไม่เหมาะสม เช่น “คุณคิดว่าจะกลับไปอยู่บ้านไม่ได้แล้ว / คุณคิดว่าในบ้านคุณไม่มีใครต้องการคุณแล้ว	0
การจัดสภาพแวดล้อมให้ปลอดภัยทั้งพยาบาลและผู้ป่วย (10 คะแนน)			
1. ระยะห่างมากกว่า 1 ช่วงแขน / ตั้งฉาก 90 องศา	5 ปฏิบัติถูกต้อง	3 จัดที่นั่งของพยาบาลและผู้ป่วยห่างจากผู้ป่วย ใกล้หรือห่างกันมากเกินไป หรือไม่อยู่ในแนว 90 องศา	0
2. จัดที่นั่งให้พยาบาลนั่งอยู่ติดประตู (ห้ามปิดประตู)	5 ปฏิบัติถูกต้อง	3 จัดที่นั่งให้พยาบาลนั่งอยู่ในตำแหน่งอื่นที่ไม่ติดประตู	0
เกณฑ์ผ่านMPL	70 คะแนน		